

N A Š A SKUPNOST

IZDAJA ZA SLOVENIJO
LETO IV STEV. 5
BEOGRAD
dne, 9. marca 1958
IZHAJA VSAKO DRUGO NEDELJO
CENA 10 DINARJEV
Letna naročnina 250 din

GLASILO PREDSEDSTVA ZVEZNEGA ODBORA SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA JUGOSLAVIJE

AKTUALNA TEMA

Javna uprava in kadri

Statistični podatki nam govorijo, da smo imeli 1. oktobra leta 1956 od skupno 70 tisoč javnih upravnih uslužbencev 15,48 odstotka z višjo strokovno izobrazbo, 32 odstotkov s srednjo strokovno izobrazbo in približno 48 odstotkov uslužbencev z nižjo strokovno izobrazbo. Po šestih mesecih, to je 31. marca leta 1957, ko smo imeli približno 1800 uslužbencev več, se je odstotek uslužbencev z nižjo strokovno izobrazbo dvignil na več kakor 53 odstotkov, s srednjo strokovno izobrazbo na približno 34 odstotkov, medtem ko se je odstotek uslužbencev z višjo strokovno izobrazbo znižal na le 12,9 odstotka. Znatno število uslužbencev, posebno v občinah in na okrajih, nadalje, ne opravlja po zakonu predpisanih strokovnih izpitov. Tako je bilo na primer januarja leta 1957 v Bosni in Hercegovini približno 50 odstotkov uslužbencev, ki so bili dolžni opraviti strokovni izpit. Na Hrvaškem ne moreta dve petini uslužbencev v občinskih ljudskih odborih napredovati, ker niso pravočasno opravili strokovnega izpita.

Nesporno je, da so lahko samo osestransko usposobljeni javni uslužbenci nosilci moderne in dobro organizirane javne uprave in eden izmed važnih činiteljev kontrole v sistemu samoupravljanja.

Točno je, da samo strokovne kvalifikacije niso vse in da je tudi naša revolucija in socialistična praksa postavila na odgovorna mesta deset-tisoče ljudi na vseh sektorjih življenja. Točno pa je tudi to, da so mogli ti ljudje uspešno voditi in napredovati samo zato, ker so si stalno prizadevali povečati svoje znanje. To dejstvo samo po sebi vsiljuje potrebo po stalni skrbi za osestransko izobraževanje javnih uslužbencev, za dobro javno upravo.

Zato je tudi nerazumljivo, da se še danes jemljejo v upravo uslužbenci z nezadostnimi strokovnimi kvalifikacijami, in da se ne izvajajo bolj dosleden zakonski ukrepi, ki določajo posledice, ko uslužbenec niti po roku, ki je določen z zakonom, ne izpolni potrebnih pogojev za napredovanje v državni službi.

PRED VOLITVAMI DELAVSKIH SVETOV

Delovni kolektivi so pred volitvami delavskih svetov. Ker so te volitve sočasno s splošnimi volitvami v ljudske skupščine in ker je te dni pred delovnimi kolektivi vrsta drugih gospodarskih in političnih nalog, je nevarnost, da bodo volitve delavskih svetov zanemarjene, da se jih bodo lotili formalistično in brez posebnih političnih priprav in pojasnjevanj. Splošne volitve v ljudske skupščine kakor tudi druge tekoče naloge pa ne bi smele vplivati negativno na volitve delavskih svetov. Nasprotno, če stvari pravilno postavimo, morajo in morejo vse te tekoče naloge in volilna aktivnost sestavljati enotno politično in gospodarsko akcijo.

Ce želimo priprave za volitve delavskih svetov povezati s splošno volilno akcijo, tedaj je potrebno napraviti v okviru delovnih kolektivov gospodarsko analizo dosežanih uspehov, pokazati, kako so se v okviru kolektiva gibal materialna razmerja, število zaposlenih, plačni sklad in kako so se reševali gospodarski problemi. Ob tej priložnosti bi bilo dobro dati kolektivu konkretne podatke tudi o gospodarskem razvoju in uspehih drugih kolektivov. Na podlagi take primerjave in analiz bi lahko vsak delavec dobil sliko o tem: prvič, kako je njegov kolektiv sodeloval ali kaj je prispeval skupnosti na liniji splošnega ekonomskega in gospodarskega razvoja, in drugič, kaj so organi delavskega samoupravljanja njegovega kolektiva dosegli v gospodarskem pogledu, kakšne rezultate so dosegli v minulem razdobju, kateri problemi so bili rešeni, kaj ostaja odprto in je treba v prihodnje reševati in delati. Taka konkretna analiza stanja in razvoja posameznega kolektiva lahko služi za eno izmed prvih osnov, na katero bi se morale oslanjati priprave za volitve delavskih svetov.

Druga osnova predvolilnih priprav mora biti kritična analiza družbenih razmerij v samem podjetju. Ce želimo pri reševanju političnih problemov v nekem kolektivu doseči stvarne rezultate, tedaj tega ni mogoče doseči tako, da govorimo na splošno o socializmu, o socialističnih razmerjih in socialistični demokraciji. Ce želimo rešiti določene probleme, tedaj moramo izhajati iz konkretnega položaja, analizirati konkretna razmerja in podati jasne sklepe. V raznih kolektivih je danes vrsta precej kompliciranih in zaostrenih politično gospodarskih problemov ter razmerij, ki jih moramo obravnavati in reševati tudi ob volitvah delavskih svetov.

Za graditev našega gospodarskega sistema, za naš družbeni in gospodarski razvoj v celoti je predvsem značilno, da prenašamo čedalje več in več pravic in dolž-

nosti na organe delavskega samoupravljanja in na komune. Ce ti organi v takem hitrem razvoju ne bi imeli pravilne politične orientacije in ustrezne družbene pomoči in kontrole, ne bi bili sposobni pravilno reševati svojih nalog.

Kolikor smo imeli in kolikor še imamo slabosti v delu teh organov, je treba vzroke iskati predvsem v zelo hitrem in intenzivnem procesu vsebinskega izpopolnjevanja delavskega samoupravljanja in komunalne ureditve, v nedograjenosti sistema in tem, da je včasih manjkal organizirani družbeni vpliv na te procese. Ta dinamični razvoj in sorazmerno hitri proces napredovanja terjata maksimalno zavzemanje in

Napisal: Stane KAVČIČ

koordinacijo vseh činiteljev in organizacij, od političnih do gospodarskih, pri reševanju problemov in nalog, ki jih tako hiter razvoj postavlja na dnevni red.

Ce gledamo na stanje v raznih kolektivih s tega vidika, bi lahko rekli, da so v njih še vedno močne težnje, da bi številna vprašanja reševali z enostranskimi upravnimi ukrepi operativnega vodstva, ali da mnogi, čisto tudi pravilni ukrepi niso bili delavcem zadostno pojasnjeni in politično pripravljani in zato kot taki naletijo na odpor, kritiko in povzročajo nezadovoljstvo. Splošna socialistična zavest našega delovnega človeka se je dvignila do te stopnje, da se čuti najmanj prizadet, če ne tudi zapostavljen, ko po golem naključju zve nekje na dvorišču ali nekje na ulici za ukrepe, ki jih je storilo upravno operativno vodstvo. Delavec v podjetju želi vedeti oziroma, da se mu v naprej pove, kaj se namerava delati, kakšni ukrepi se pripravljajo in zakaj. Ta interes delavca je razumljiv in pozitiven, ne smemo ga z enostranskim upravnim postopkom zanemarjati in zavirati, temveč nasprotno, interes neposrednega proizvajalca je treba s pravnimi političnimi delom spodbujati in pospeševati. Tam, kjer tega interesa ne pospešujejo, temveč ga zavirajo, tam ni široke politične aktivnosti kolektiva in političnih organizacij, tam prihaja do samovoljnih postopkov posameznikov, medsebojna politična razmerja niso urejena, ljudje ne želijo odkrito in iskreno nastopiti in povedati, kar mislijo. V takem kolektivu je vedno veliko pripomb k tarifnim pravilnikom in tarifnim postavkam, so resne pripombe tudi k premijskemu sistemu, k raznim materialnim dajatvam, k delitvi in uporabi skladov.